

Uzasadnienie

Imię Gen. Zygmunta Berlinga Szkole Podstawowej w Sępopolu nadał 14.10.1986r. Kurator Oświaty i Wychowania w Olsztynie. Nie ma dowodów na to, żeby nadanie imienia było poprzedzone plebiscytem lub inną formą wyboru wśród rodziców, nauczycieli i uczniów świadczącą o zachowaniu zasad demokratycznych. Obecnie – po rozpoznaniu opinii wszystkich organów szkoły – stwierdzam, że istnieje przesłanka do odwołania imienia Gen. Zygmunta Berlinga Szkole Podstawowej w Sępopolu. Istnieją także powody natury prawnej.

Zgodnie z artykułem 13 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., który zakazuje istnienia partii politycznych i innych organizacji odwołujących się w swoich programach do totalitarnych metod i praktyk działania nazizmu, faszyzmu i komunizmu oraz zgodnie z zapisami Ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ściągania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, obowiązkiem społeczeństwa jest dbałość o zachowanie pamięci o ogromie ofiar, strat i szkód poniesionych przez Naród Polski w latach II wojny światowej i po jej zakończeniu, patriotycznych tradycjach zmagania Narodu Polskiego z okupantami, nazizmem i komunizmem, czynach obywateli dokonywanych na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego i w obronie wolności oraz godności ludzkiej. Tym ideom przeczy postać patrona SP w Sępopolu Zygmunta Berlinga.

Zygmunt Berling do 1939 roku zawodowy oficer Wojska Polskiego, w lipcu tego roku zwolniony za służby czynne. Po klęsce wrześniowej znalazł się na obszarach zajętych przez Armię Czerwoną. Na początku listopada został aresztowany przez NKWD. W obozie jenieckim w Starobielsku został zwerbowany do współpracy z NKWD. Czynnie włączył się w sowieckie działania propagandowe, przekonując do wizji odbudowy Polski, jako republiki integralnie włączonej do ZSRR. Zdezerterował z Wojska Polskiego wraz z dwoma innymi oficerami podczas ewakuacji do Iranu. Dnia 20 kwietnia 1943 roku rozkazem personalnym nr 36 gen. Władysława Andersa wszyscy trzej zostali zdegradowani i formalnie wydaleny z wojska. Dnia 26 lipca 1943 roku odbyła się rozprawa Sądu Polowego przeciw Berlingowi i towarzyszom. Wyrok nie tylko potwierdził wydalenie z wojska, ale jednocześnie zaocznie skazał ich na karę śmierci za zdradę oraz utratę praw publicznych na zawsze. Jak stwierdzono „przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę, że oskarżeni zbiegli z szeregów Armii Polskiej, zdaniem Sądu po to by wstąpić do Armii Sowieckiej, a więc do służby państwa, którego jednym z celów politycznych jest pozbawienie bytu niepodległego Państwa Polskiego przez wcielenie jego ziem do ZSRR i dlatego skazał oskarżonych na karę śmierci”.

W marcu 1944 r. Berling został mianowany przez Stalina dowódcą polskiej I Armii. Bezwzględnie egzekwował wśród swoich podkomendnych obowiązki politycznej wierności Sowietom. Pod jego boki wykonano liczne wyroki śmierci na deztererach i „politycznie niedostosowanych” żołnierzach, w tym także związanych z podziemiem niepodległościowym.

We wrześniu 1944 r. podległe Berlingowi jednostki I Armii podjęły nieudaną i okupioną licznymi ofiarami próbę forsowania Wisły w Warszawie.

Po zakończeniu wojny pełnił nie pierwszoplanowe, ale wciąż wysokie stanowiska w wojsku i w państwie komunistycznym. W okresie dojrzałego stalinizmu (1948-1953) był m.in. organizatorem i komendantem Akademii Sztabu Generalnego. W 1953 roku i w latach następnych był podsekretarzem stanu i wiceministrem w różnych resortach. Od 1963 roku i w latach następnych był podsekretarzem stanu i wiceministrem w różnych resortach. Od 1963 roku był oficjalnie członkiem PZPR.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ
W SĘPOPOLU
Beata Jarzynka